

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16Csp/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118200003
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Vnuková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4118200003.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v spore žalobcu: ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Žižkova 11, Bratislava, IČO: 35 799 200 , právne zastúpený: Advokátska kancelária HMG Legal, s.r.o., so sídlom Červeňova 14, Bratislava, IČO: 35 885 459 proti žalovaným: 1/ Michal G., narodený XX.XX.XXXX, bytom I. X/XX, Q. Y., 2/ W. G., narodený XX.XX.XXXX, bytom I. X/XX, Q. Y. , za účasti osobitného subjektu na stane žalovaného v 1. a 2. rade : A.. org, so sídlom N. XX, T. F., V.: XX XXX XXX, o zaplatenie XX XXX,XX eura s príslušenstvom , sudkyňou N.. D. D. takto

rozhodol:

I. F. v 1. a v 2. rade sú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu XX XXX,XX eura spolu s úrokom z omeškania vo výške X,XX % ročne zo sumy 80 469,83 eura od 01.05.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalobcovi sa voči žalovanému v 1. a v 2. rade p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu Okresnému súdu Nitra (ďalej len „ súd“) dňa 02.01.2018 požaduje od žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatenie sumy 82 791,40 eura s príslušenstvom a náhradu trov konania titulom Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, na základe ktorej žalobca dohodol so žalovanými poskytnutie mimoriadneho medziúveru vo výške 107 600,00 eur s úrokom vo výške 5,49% p.a. , z ktorej žalovaní riadne čerpali úver vo výške 86 080,00 eur. Pretože si žalovaní neplnili riadne a včas stanovené mesačné splátky, žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť medziúveru.

2. Vo veci bol dňa 26.04.2018 vydaný platobný rozkaz sp.zn. 16Csp/1/2018-25, ktorý bol uznesením sp.zn. 16Csp/1/2018-29 zo dňa 26.06.2018 zrušený, pretože nebol doručený žalovanému v 1. rade do vlastných rúk a pre odpor podaný žalovaným v 2. rade.

3. Žalovanému v 1. rade bola žaloba doručená podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a k žalobe sa nevyjadril.

4. Žalovaný v 2. rade v odpore zo dňa 01.06.2018 uviedol, že nárok žalobcu neuznáva. Žalobca sa domáha plnenia na základe údajného omeškania so splácaním dlhu z úverovej zmluvy, ktorú mimoriadne zosplatnil ešte v roku 2016. Tvrdenie, že je v omeškaní nie je pravdivé, v omeškaní je v skutočnosti žalobca ako veriteľ, ktorému opakovane ponúkal peňažné plnenie , toto odmietol, čím sa dostal do omeškania veriteľ. Osobitne namietol priznanie zmluvného úroku vo výške 5,49% ročne popri úroku z omeškania. Po zosplatnení úveru má veriteľ nárok už iba na úrok z omeškania.

5. K vyššie uvedenému podaniu sa vyjadril žalobca, ktorý poprel tvrdenie, že je v omeškaní z dôvodu, že neprijal ponúknuté plnenia. V zmysle uzatvorenej zmluvy boli žalovaní povinní splácať svoj dlh riadne a včas, t.j. v deň splatnosti a musí dbať na všetky náležitosti plnenia, pokiaľ ide o predmet, spôsob, miesto splnenia a pod. Žalovaní porušovali povinnosti, nesplácali dohodnuté mesačné splátky riadne a včas, žalobca, po splnení podmienok (žalovaných vyzval na zaplatenie nedoplatku.) vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Žalovaný v 2. rade žiadnym spôsobom nepreukázal akým spôsobom žalobca odmietal ponúknuté plnenia. Poprel tvrdenie, že by nemal nárok na zmluvné úroky. Nárok na riadne úroky je odplatom za poskytnutie finančných prostriedkov a je jednou z kogentných náležitostí zmluvy o úvere.

6. Uznesením č.k. 16Csp/1/2018-69 zo dňa 18.10.2018 súd, po splnení zákonných predpokladov, rozhodol o tom, že príberá do konania občianske združenie Úžera. org., so sídlom Nové Zámky, Jazerná 19, IČO: 42 259 061 ako osobitný subjekt na strane žalovaného v 1. a 2. rade.

7. Na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu, žalovaný v 2. rade a zástupca osobitného subjektu. Nedostavil sa žalovaný v 2. rade, ktorého predvolanie mal súd za vykázané podľa § 111 ods. 3 CSP. Vzhľadom na uvedené mal súd preukázané splnenie podmienok podľa § 180 zákona a pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaného v 1. rade.

8. Žalobca a žalovaný v 2. rade zotrvali na svojich dovtedajších vyjadreniach.

9. Osobitný subjekt na strane žalovaných uviedol, že žalobca podľa zmluvy nemal právo zosplatiť úver a podľa jeho názoru tak i naďalej trvá režim povinnosti splátok ako boli dohodnuté a žalobca nemá právo na zaplatenie dlhu jednorazovo. Poukázal na to, že žalobca plnenie ponúknuté žalovanými neprijal. Mal za to, že nárok žalobcu nie je daný.

10. Žalovaný v 2. rade navrhol doplniť dokazovanie predložením dôkazu - reklamácie, ktorým bolo oznámené, prečo nebolo prijaté ním ponúknuté plnenie, čo mu súd, vzhľadom na spotrebiteľských charakter sporu umožnil a pojednávanie odročil a to i s poukazom na snahu riešiť spor mimosúdne.

11. V záverečnej reči žalobca zotrval na podanej žalobe. Poukázal na to, že email, ktorý žalovaný v 2. rade predložil a ktorým sa snažil preukázať omeškanie veriteľ bol datovaný o rok neskôr ako došlo k zosplateniu úveru, čo nie je dôkazom toho, že by si žalovaní plnili svoje povinnosti riadne a včas.

12. Osobitný subjekt v záverečnej reči poukázal na dve rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie, v ktorých sa riešilo, či má vnútroštátny súd možnosť posúdiť jednorazové zosplatenie úveru aj za zanedbateľné porušenie povinnosti zo strany dlžníka a či takto dojednaná zmluvná podmienka nie je neprijateľnou. Súdny dvor uviedol, že je potrebné posudzovať túto otázku aj z hľadiska, či by si takéto ustanovenie spotrebiteľ dohodol. Žalobca si nedohodol so žalovanými možnosť jednorazového zosplatenia úveru ale možnosť odstúpenia od zmluvy. Úver nemal možnosť jednorazovo zosplatiť. Navrhol výsluch žalovaného v 2. rade k otázke omeškania veriteľa. Z listín a tvrdení žalobcu je zrejmé, že jednorazová splatnosť bola vyhlásená za porušenie zmluvy a skutočnosť, že na účte stavebného sporenia bola vedená exekúcia. Začiatkom februára 2016 bol na účte stavebného sporenia dlh vo výške 1000,79 eura a za tento chcel žalobca žalovaným zobrať nehnuteľnosť a to bez dohody možnosti jednorazového zosplatenia.

13. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, výpisom z obchodného registra, zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, úverovými podmienkami, výpisom z účtu, výzvami pred vypovedaním zmluvy s doručenkami, vyhlásením okamžitej splatnosti úveru s doručenkami, vyčíslením pohľadávky odpoveďou na reklamáciu, emailom a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

14. Žalobca uzavrel dňa 19.09.2013 so žalovaným v 1. a 2. rade zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere XX%, na základe ktorej žalovaným poskytol mimoriadny medziúver vo výške 107 600,00 eur na dosiahnutie cieľovej sumy stavebného sporenia XX.. Žalovaní sa zaviazali vykonávať od mesiaca nasledujúceho po prvom čerpaní mimoriadneho medziúveru do pridelenia cieľovej sumy splátky mimoriadneho medziúveru a vo výške 499,32 eura vždy od 01. do 16. dňa príslušného mesiaca a od mesiaca nasledujúceho po uzatvorení zmluvy do nasporenia 50% z cieľovej sumy vklady na účet stavebného sporenia v minimálnej výške 200,00 eur. Od mesiaca na nasledujúceho po pridelení cieľovej

sumy do úplného splnenia stavebného úveru sa zaviazali splácať stavebný úver v mesačných splátkach vo výške XXX,XX eura vždy od 1. do 16. dňa príslušného mesiaca na účet stavebného úveru. Po dosiahnutí nasporenej časti sa mal medziúver zmeniť na stavebný úver. Úrok medziúveru bol dohodnutý na 5,49% p.a. a úrok stavebného úveru na 3,80% p.a. Maximálna dĺžka splácania stavebného úveru je 8 rokov. Žalobca výzvou zo dňa 19.01.2016 oznámil žalovaným, že eviduje exekučné konanie a z toho dôvodu sa nevykonávajú úhrady na vkladoch stavebného sporenia a žalovaných vyzval na uskutočnenie krokov, ktoré smerujú k vyriešeného exekučného konania a k vyrovnaní nedoplatku na vkladoch sporenia, ktorého výška ku dňu 19.01.2016 predstavuje 1 588,04 eura, ktorí sú povinní splatiť do 29.02.2015. Zároveň boli vyzvaní na úhradu dlžnej sumy na riadnych úverových splátkach vo výške 997,54 eura. Výzva bola žalovanému v 1. rade doručená dňa 22.01.2016 a dňa 07.03.2016 žalovanému v 2. rade. Listom zo dňa 04.04.2016 žalobca vyhlásil vzhľadom ku skutočnosti, že napriek upozorneniami nevyrovnali vzniknuté nedoplatky na vkladoch stavebného sporenia a úverových splátkach k vyhláseniu okamžitej splatnosti celého zostatku úveru a k vypovedaniu zmluvy o stavebnom sporení. Žalovaní boli vyzvaní na jednorazové zaplatenie zostatku úveru v celkovej výške 82 791,40 eura najneskôr do 30.04.2016. Žalovaný predmetnú listinu prevzal dňa 06.04.2016. Z výpisu z účtu z mimoriadneho medziúveru vyplýva, že dňa 17.10.2013 žalovaní čerpali úver vo výške 85 381,00 eur. Z vyčíslenia zostatku pohľadávky ku dňu 30.04.2016 vyplýva, celkovú suma pohľadávky 82 791,40 eura, z toho istiny 80 469,83 eura, úrok 1 601,53 eura a úrok z omeškania vo výške 720,04 eura. Emailom zo dňa 24.12.2017 žalovaný v 2. rade podal reklamáciu, ktorú odvodnil tým, že sa pokúsil vykonať čiastočnú platbu v hotovosti vo výške 50,00 eur na zaplatenie spoplatneného úveru XX. Podľa, čo sa mu nepodarilo. Podľa neho sa tým banka dostala do omeškania a požiadal o prešetrenie. Listom zo dňa 25.04.2017 žalobca oznámil žalovanému v 1. rade že vzhľadom na skutočnosť, že splátky neboli uhrádzané riadne a včas žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, o čom bol informovaný. Prv, než by mohlo dôjsť k omeškaniu veriteľa musí dlžník ponúknuť plnenie a táto ponuka sa musí urobiť riadne, čo sa v uvedenom prípade nestalo, keďže veriteľ vyhlásil okamžitú splatnosť úveru z dôvodu dlžníkovho omeškania.

15. Podľa § 1 ods. 3 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti.

16. Podľa § 7 ods. 3, ods. 4 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení neskorších predpisov zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) úrokovú sadzbu stavebného úveru, c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru, d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru, e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práva povinností zo zmluvy o stavebnom úvere, f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere. Zmluvy o stavebnom sporení a zmluvy o stavebnom úvere môžu obsahovať aj ďalšie náležitosti dohodnuté medzi stavebnou sporiteľňou a stavebným sporiteľom.

17. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ObZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 502 ods. 1 ObZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

19. Podľa § 504 ObZ dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

20. Podľa § 506 ObZ ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

21. Podľa § 369 ods. 1 ObZ ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

22. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa § 52 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

24. Podľa § 52 ods. 2 OZ v aktuálnom znení ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

25. Podľa § 52 ods. 3 OZ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 52 ods. 4 OZ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 52a ods. 1 OZ ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

28. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

31. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Na základe vykonaného dokazovania má súd za nesporne preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými vznikol záväzkovo právny vzťah, na základe zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX. Súd predmetný vzťah posúdil ako vzťah spotrebiteľský vzhľadom na to, že žalobca konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ/veriteľ a žalovaní nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľia. Keďže účelom úveru bolo nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti, nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere (§ 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z.). Ide o zmluvu o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zároveň o zmluvu o stavebnom úvere v zmysle § 7 ods.3,ods. 4 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení neskorších predpisov.

34. Žalovaným bol na podklade zmluvy poskytnutý mimoriadny medziúver vo výške 107 600,00 eur, z ktorého reálne čerpal sumu 86 080,00 eur. V zmluve bola dohodnutá úroková sadzba medziúveru vo výške 5,49% p.a. Žalovaní sa zaviazali vykonávať od mesiaca nasledujúceho po prvom čerpaní mimoriadneho medziúveru do pridelenia cieľovej sumy splátky mimoriadneho medziúveru a vo výške 499,32 eura vždy od 01. do 16. dňa príslušného mesiaca a od mesiaca nasledujúceho po uzatvorení zmluvy do nasporenia 50% z cieľovej sumy vklady na účet stavebného sporenia v minimálnej výške 200,00 eur. Od mesiaca na nasledujúceho po pridelení cieľovej sumy do úplného splatenia stavebného úveru sa zaviazali splácať stavebný úver v mesačných splátkach vo výške 645,60 eura vždy od 1. do 16. dňa príslušného mesiaca na účet stavebného úveru. Po dosiahnutí nasporenej časti sa mal medziúver zmeniť na stavebný úver. K premene mimoriadneho medziúveru na stavebný úver nedošlo. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj úverové podmienky pre fyzickú osobu, podľa článku X. bod. 2 písm. f) je veriteľ oprávnený vyvolať okamžitú splatnosť pohľadávky vyplývajúcej z úverovej zmluvy, ak dlžník poruší akúkoľvek povinnosť uvedenú v úverovej zmluve, VOP alebo ÚP, v dôsledku ktorej by mohol dôjsť k ohrozeniu dohodnutého splácania úveru, resp. jeho zabezpečenia. Veriteľ má tiež v zmysle úverových podmienok právo odstúpiť od zmluvy a požadovať okamžité splatenie úveru v prípade omeškania s viac ako dvomi mesačnými splátkami úveru alebo jednou splátkou viac ako 3 mesiace (čl. XI 2 a). Keďže žalovaní boli ku dňu 19.01.2016 v omeškaní so zaplatením splátok v súhrnnej výške 997,54 €, žalobca ich vyzval výzvou zo dňa 19.01.2016 na zaplatenie omeškaných splátok a zároveň ich upozornil na možnosť zosplatenia dlhu. Tým boli splnené podmienky stanovené v ustanovení § 53 ods. 9 OZ a bola naplnená aj hypotéza ustanovenia § 565 OZ. . Zosplatenie dlhu súd považuje za platné. a poukaz osobitného subjektu na rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie nepovažoval súd v danej veci za dôvodný.

35. Rovnako súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalovaného v 2. rade, že do omeškania sa mal dostať veriteľ. Žalovaný v 2. rade žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalobcovi ako veriteľovi riadne ponúkol plnenie, v akej výške, akým spôsobom. Samotný žalovaný predložený email tieto skutočnosti nepreukazuje. Navyše email bol vyhotovený dňa 24.03.2017, t.j. skoro rok po tom, ako žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a teda je zrejmé, že v období keď, podľa nepreukázaného tvrdenia žalovaného v 2. rade, malo dôjsť k omeškaniu veriteľ, bol v omeškaní dlžník a veriteľ by sa v takomto prípade nemohol dostať do omeškania pre už existujúce omeškanie dlžníka.

36. Vzhľadom na vyššie konštatované považoval súd žalobcu za dôvodnú vo výške 82 791,40 eura, ktorú žalovaní v zmysle vyčíslenia predloženého žalobcom (čl. 17) nerozporoval a takto uplatnená pohľadávka vyplýva i z predložených výpisov z účtu. Suma 82 791,40 eura predstavuje istinu 80 469,83 eura, úrok vo výške 1 601,53 eura a úrok z omeškania vo výške 720,04 eura. Preto žalovaných zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 82 791,40 eura a keďže mal za preukázané, že žalovaní sa dostali so splácaním svojej peňažnej pohľadávky do omeškania žalobcovi patrí i úrok z omeškania, vo výške podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., a to vo výške 5% ročne z dlžnej istiny od 01.05.2016 teda od prvého dňa po dni zosplatenia dlhu, až do zaplatenia .

37. Vo zvyšnej časti považoval súd žalobcom uplatnený nárok za nedôvodný. Podľa názoru súdu žalobcovi nepatrí zmluvný úrok na dobu po splatnosti pohľadávky. Jednostranným právnym úkonom zo

strany žalobcu a to vyhlásením úveru za predčasne splatný sa zmenil pôvodne dohodnutý úverový vzťah, pretože dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria žalobcovi len do splatnosti dlhu a platenie úrokov aj po zosplatnení úveru je odklonom od dispozitívnej normy zákona v neprospech spotrebiteľa. Rozhodovacia prax súdov Slovenskej republiky (napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/40/2015 zo dňa 28.07.2015, či jeho rozsudok sp. zn. 15Co/871/2014 zo dňa 02.09.2015 alebo rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015) sa priklonila k právnomu názoru, že dojednané úroky z úveru patria veriteľovi len za dobu do splatnosti úveru. Po splatnosti úveru patria veriteľovi už len úroky z omeškania, ak je dlžník v omeškaní so splnením svojej povinnosti vrátiť riadne a včas poskytnutý úver. Súd poukazuje tiež na uznesenie ÚS IV. 476/2012 z 18.9.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (§ R 59/1998, 4Obo 143/1998). Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. ÚS SR v citovanom ustanovení konštatuje, že by namietané rozhodnutie bolo možné považovať za svojvoľné, alebo zjavne neodôvodnené, resp. že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej sumy. Rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne vracia a spláca, za čo patrí veriteľovi úrok. Pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Veriteľ teda navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stanovom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a 3a nar.vl. č. 87/1995 Z.z.. Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu zaužívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania. Takto dochádza k obchádzaniu inštitútu iného plnenia na účely aplikácie § 3a ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. /viď i rozsudok KS TN 6Co587/2015 z 28.9. 2015/.

38. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal plný úspech vo veci priznal voči žalovanému v 1. a 2. rade náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Nitra, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým isteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.